

ბაჟეთი ლ.ს.:

№	მან. კ.	თ.კ.	მან. კ.
12	10	6	6
11	9 50	5	5 50
10	8 75	4	4 75
9	8	3	3 50
8	7 25	2	2 75
7	6 50	1	1 50

ცალკე ნომერი—ერთი შაბრი.

ივერია

რედაქცია:
ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტფილისი.

ბაზეთის დასაბამად:
და განცხადებით დასაბამად
უნდა მიზნობრივ რედაქციას და წერა-კითხვ
გამაგრე. საზოგადოების კანცელარიას.
ფასი განცხადებისა:
ჩვეულებრივი სტრუქტორი პირველი გვერდი—
16 კაპ. შემოხვედრა—8 კაპ.

„ივერია“

გამოვა 1895 წელსაც
იმავე პროგრამით, როგორც წინაა.

გაზეთის დაბრუნება შეიძლება შემდეგის ადრესით:

ტფილისი,

„ივერიის“ რედაქციას

ნიკოლოზის ქუჩა, 21.

ქართულთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელ. საზოგადოების განცხადებისა,
სახლის ქუჩა, ბანის ქარხანა.

საგაოსტო ადრესით:

„Тифлисъ. Редакція „ИВЕРІА“.

დეპეშა

(ჩრდილოეთის დეპეშათა სააგენტოსაგან)

10 ნოემბერი.

პეტერბურგი. ფინანსთა სამინისტროს განზრახვა აქვს მატელის გარდასახვა 2 მან. 10 კაპ. ვაჭარულ და ამითი ფუთ მატელის გარდასახვის ფასს 70 კაპ. მიუშალოს.

805ა. იმპერატორმა ფრანც-იოსებმა იმპერატორი ნიკოლოზი აღექვანდრეს ძე დანწინა იმპერატორ ალექსანდრე III მეორე ქვეთა რახნის შეფად და ბრძანება გასცა, რომ ილიის მთავრის მემკვიდრე ცესარევის მესუთე ულანთა რახნი ამიერიდან იმპერატორის ნიკოლოზ II-ის რახნი იწოდებოდეს.

ვაშინგტონი. აქ შეიწერება წინააღიდეგაპირისა იმის შესახებ,

ფალეტონი

განათლებული ფანჯარა

(მოთხრობა ფრანსუა კოპეის)

ზაფხულის ბნელი და ცხელი დამევა; ვარსკვლავები არსად ხანს და არსად მთავრე. განვირსა და თხლად ხეგბ ჩარიგებულ სასიერო ხეფანხედ მძიმედ მიამაჯებს დაგვიანებული ხალხი. ორბანად ჩარიგებული, სკესის პერვი მართლად მტეუტავი განის რქების ბოლო იჯარება შორს, ქალაქის ნაპირისკენ მიმავალ გრძელს ქუჩაში.

ლუდოვიკომ, ოთახის ცხელ და მსუფთო პავრით შეწუხებულმა, დალილოლობითა და ლამპრის გარშემო მოფრთხილვ პეველა-ბუხების მოსაწყენ შემოიღო, მტეს ხანს ვიღარ გაძისდო; წამოიხარა სავაძილიანად, რომელზედაც მუშაობდა ხოლმე, მოწყენილად მიამაგრო თვალი ჯერ დაუთავებულს გვერდს ქალღმირისას—ვევრდს პარიზისას, რომელიც ისე უგულოდ დაიწყო, და რომელსაც ამავე მიზნის, უგულოების გამო, მზავედ იტყობოდა წმინდა-ნაზხელი, სასოფარეკეთილდებთი გაწამი ხელი, ჩაქორო სანთელი, ჩამოვიდა მეოთხე

რომ შეერთებულ შტატების ელჩი ტრაკოში შუამდგომლობდა დანიშნული ჩინეთის მიერ შშვილობის ჩამოსვლა-ებად წინააღიდეგო პირბათია მისაღებად.

წარჩევა

(ფურნალ-გაზეთებშია)

გაზეთ „Моск. Вѣст.“ ერთი კორექციონერტი კონკრეტულიდან სწერის იმის შესახებ, თუ როგორა სცხოვრობდა განსვენებული იმპერატორი ფრედერსბერგში, კონკრეტული მახლობლად, სამეფო ციხე-დარბაზში ყოფნის დროს.

შეიშა, რომელსაც იმპერატორი ადამურტარდა სცხოვრობდნენ, შესდგებოდა ერთი პატარა დერეფნიდან, სადაგანც კარგა გვდიდა მეორე პატარა ოთახში, რომელსაც ორი ფანჯარა ჰქონდა. ეს ოთახი სასტუმროდ იყო დანიშნული. აქვე იდგა სავა-

სართულიდან ძირს, ვადავია და ცოლივრებულ ხეივნის მეორე ნაპირზე და მოუხდოდა თავისი სახლის პირდაპირ ლუდხანის ერთს მივიდას.

სადაცელი საღამოა ლული, რომელიც უფროსად და ფრისტუნა ფლორსტეინანმა მოსამსახურემ მოუტანა, ისევე საძაგელი; გარეთაც ისევე პავრით მსუფთავი, როგორც ოთახში, და თუ წამოუდებრავს მცირე ნივთი, სივრილის ნაცვლად იმავე სულის შემაგულებელს სიცხესა ჰფენს მივიდას, რომელიც ბევრითა ჰგავს ივალ-მეოვე ადამიანის სუნთქვასა. ლუდოვიკოს ჰგონია ესლა, უკეთესს ვიხამდი, შინ დავრჩენილიყავ და დეფოლილირიყო.

პასკალი მართლს ამბობს, რომ კაცი „ოთახში“ უნდა სცხოვრობდეს; არბული ანდახე მართალია, ის ამბობს: „წყოლა სჯობს ჯდობასა, სიყვლილი კიდრე—წყოლობა... სიყვლილი? რასაკვირველია, სჯობს. იმისთვის ეს ლიტერატორობის მწარე სიკაცხელეც კმაზა, რომლის წინ არც გამარჯვება მოსინანს და არც წარმატება,—და ვინ იცის, იქნება ნიკიტა? იმისთვის სიკაცხელ ისევე ერთკლიონი და მოსაწყენია, როგორც ვინის წინ უგულოდ ათს წამში ერთი ხელ მიმავალ-მომავალი ცხენის რკი-

მოდ ძეგლი, ათე ფასიანი იმპერატორის საწერა სტოლი. ეს სტოლი საუბრა გუგრობის დროს იყო ნყიდა ცხრა თუ ათ თუხმად და ისე მისწონება შედარებით: რომ არცე უნდოდა თონზე, არამც თუ ახლით შეისვლა, არამც განსწავლავს არ ისწავა. სტოლის ზემოდ ჩამოვიდეუფი იყო სურათი ეკატერინე მეორისა, სტოლის წინ ეი იდგა პატარა ტახტი, სადაც იმპერატორი იდგა ხოლმე, როდესაც შემოვიდა სტოლზედ მტევიანდოდა. სტოლის უფროს და ფანჯარებზედ იმპერატორის სხვა-დასხვა სხელები და წარწერები, რომელსაც შედარებით წინააღიდეგო ვაჭარულობის წევრთ ამოუგრობათ იქ ყოფნის სასივრცლად. სასტუმროს გვერდით იყო მეორე ოთახი—საწოლი, რომელსაც დელოფისის საფარველ იყო, და ერთი პატარა ოთახი—სელაქაფისათვის.

თუმცა ხელმწიფე ყველაგან შრომადა ხოლმე, სადაც უნდა ყოფილიყო, და დღემ 8 საათზედ ნაკლებს არა შრომობდა, მაგრამ დღენაში ყოფნა მიწვე იმისთვის დასვენება იყო.

აქ ის იშუათად ინახულებდა ხოლმე ვასკეს, სამეფო ვაჭარულობის წევრების გარდა, და ამათც მარტო ოჯახის საქმეზედ და სხვა განსათბო საქმის შესახებ უნდა პასხისათ. ამ ბასის დროს მეტამსტად თავდაქრდათ იქელოდნენ და ანჯვის შექლო შექცეულად შედარებით მახლობლად და სასელაქაფის საქმესს.

ესევედაფის უმარეკესი გასართობა ბავშვებთან იმამზობა იყო. ხშირად მოსულებდა ხოლმე, რომ ნის გზის მატარებელი და მისი დაქლიცული ცხენები, რომლებიც დალილოობისგან შეწუხებული უფროსრად და უგულოდ-ლა მოათრევენ ფეხებს მტარისა კეფინილზედ. ესეც დღის იმისთვის სავარაუდოა მუშაობის უფლსა ჰშიდას, რომ მტეშახეები და შერია არ შემოაკლდეს. ის ვინ იცის, ამ ორნი რომლის ტვირთის ზიდვა სჯობია! მშვენიერი ხელობაა ხნივითა და ზედსტრულებით ეჭრობა. და ის-კი დღეს ოც-და-თვრამეტის წლის კაცია. დილილიობით წვერის პარკის დროს ჰხედავს, რომ სავეთქლებთან კანი თანდათან უქანება. მისმა ყმაწვილობამ და სიჭაბუკემ უნიმარადი ჩაიარა. იმის წარსულში არა არის ჩანიმდვლიად ტკბილი, ნაზი,—არ მოეცევაბა მწუწნე კუთხე, როგორც ინგლისელი იტყობს ხოლმე. მართალია, ახსვის სიყვარული, მაგრამ რა; ეს ვითომდა ტკბილი მოგონება წარმოადგენს საწყალ, უცოლოშელო ცუდი ცხოვრების ტალღებში ყურეულებლობას. ის დიდაკეების სხელები, რომელიც ჯერ კიდევ ახსვის ვინის გულს, თითქმის ყვანანის ფანჯარის შემებზედ იყოს დაწერილი. ახსვის ის სასარული დამეცე, დუ-

მიჯნს საათებს დასვირბობდა ბავშვებთან ბავში და იმისის ბამზობაში მოსწავლევობას იღებდა. როგორც უფრო ცნობილია, სმინელი დისაყრა იყო. ეს დამე აქვე გამოინა—ბანქის ქალაქის დასტის შეჭრებზედ სწავლა ხოლმე და ორც კარგს გუგნახუდა იყო, ბავშვებსა და ხშირად დიდარბებსაც მსწავლედ შესამხდა ხოლმე.

ჩვენ გაზეთში უკვე იყო, მოხე-ნებული რომ დუშეთის მარბაზი ხო-ნებრა განდრო ამის შესახებ „Тип. Лист“-ის სწერს:

განგახანა, რაც დუშეთის მარბაზი ხოლმეის გაქმის ამავე გამოქვეყნება, გავიო ეს იმბავა სამსწრო ადმინისტრაციამაც, მაგრამ რაღაც გაუგებარს მახეხათ იგი სედალობ-და ხოლმეის გაქმის ამავე არ გა-კარგებულებას და სულ იმას ვამბობდა, ხოლმეის აქ რა უნდაო.

თუ იხინი, ვისაც აბარია ხილხის კეთილ დღეობისთვის ზრუნვა ასეთ შემთხვევაში ყურსაც არ იბერტყენ, რაღაც სიკვირეულია, რომ სხვა-დასხვა სენი ისე სწრაფლ ვრცელდება უბატრონოდ დატეხულს სოფლებში.

უცხოეთი

ინგლისი. სამეფო ვაჭარებლობა და ლონდონის საზოგადოება თანადრწინდით მიეგება იმ ამბავს, რომ რუსეთში უელის პრინცს კარგად დაუზღებდნენო. გაზეთები ამბობენ, ეს კარგი ნიშანია და მამოშობს, რომ

ლის წინ ვიღაც შემთხვევით ნაპოვნ საყვარელითან გატარებულნი; დილით, როცა ის მოწინააღმდეგვეთთან შესატყვობლად გაემგზავრა, მის არ-კვი უკაცნი მისთვის, რომ არ გამოეღვიძებინა, იქამდის დაშორებული იყო ეს დიდაკეც მისათ. ამ მოგონებულ დელოფიკოს გული ცხუებოდა მწუხარებით, თვლები საცრემლოდ უტებრდებდა.

ამ ფიქრებში წასული ლუდოვიკო უაზროდ იტყირება თავის პირდაპირ; ავტრ თავი მაღლა აიღო და ლუდის ტეკა მოიკეთდა; ჰხედავს, რომ მსუფთო სართულში, სწორედ იმის ოთახის ზევით, ფანჯარა განათებული. მათუს იმ სახლში და იმის გვერდით სხვა სახლებში არსად არ მოსინანს იმის მეტი განათებული ფანჯარა, რადგანაც იმ უბანში ადრე იძირებნენ. ეს ჩამოხედავებელია; შენობების ზევითი ნაწილები ვწვდილად შთანთქმული, მხოლოდ განათებულ ფანჯარადან ეფინება არე-მარეს წყნარი, თანაბარი, მკრთალი სინათლე. ფანჯარა ღიაა, მაგრამ ფარად ჩამოშვებულია და ყოველ ქარის დაბერვისათ იღნავ შევიერილობს ხოლმე.

— ვინ უნდა სცხოვრობდეს იქა? ჰქვიქობს ლუდოვიკო. და ამ წამში ლუდოვიკო პერძობს თავის თავს

ინგლისსა და რუსეთის მომავალი მეგობრული ურთიერთობა ექმნებათო.

ვენელი კორესპონდენტი გავს. „Standard“ სწერს, რომ ავსტრიის სატახტო ქალაქის საპოლიტიკო წრეები შემოთხვევითი არიან და სიტყვებით, რომელიც როგორმე გამოსთქვა რუსეთისა და საფრანგეთის შესახებ, და, მეორეს მხრივ, სწუხან, რომ გერმანიის მტრული თვლით უყურებს ინგლისსაო. ჰშიშობენ აგრეთვე, რომ ვით თუ ინგლისმა თავი ჩიოს იტალიას, სათბო კავშირს იფარდებოდა, „Standard“-ის სიტყვით, გერმანიის ისეთ მდგომარეობაში ჩაქვარა, როგორშიც ამას წინად იყო, ვ. ი. შეიძლება გერმანიის მიერ გერმანიის დეკლარაციულ სახელმწიფოდ შექქნეს, რადგანაც ავსტრია და იტალია სხვა საპოლიტიკო გზას ეტეებნო.

საზრუნო. პარიზში დაუბატონებრით გერმანიის ჯარის ორი აფიცერი, კასელი და შნებეკი, რომელთაც ჯავშუმობა პირადობდათ. ეს აფიცრები ამ სამის თავის წინად მისულან პარიზში, მაგრამ მამონე შეუტყვით და პოლიციის თვალ-ყურს უღდვენიაო.

ახალი ამბავი

* გუმბინ-წინ, 10 ნოემბერს, საღამოზედ, ქართველმა ყმაწვილ-კაცობამ ვანშიში გაუმართა სასტუმრო „პურ-ღინოში“ ინგლისელს მწერალს

ისე განმარტოებულად, დაიწყოებულად, მოწყინებულად, ფანჯარა-კი ასე სასიხარულიად არის განათებული, რომელიც რაღაც უცნაურად და საოცრებოდ დაცინივით აფიქრებინებს, ვისი ბედნიერა არსებობა უნდა იყოს იქ დელოფიკო, — იმის არსებობასთან შედარებით-კი ბედნიერი, რასაკვირველია. ყველამ კარგად იცის, რამდენად მწუხარ და აუტრანელი მოწყინილობის პირობით, არ არა დარდების ვასაქარებლად უაზროდ ხეტილში გატარებული დამე. ვინ იქმნებოდა ამ გარემოებაში ჩაჯარბილი სხვა, რომ იმასაც იგივე არ ეთქვა: „იქ უთუოდ ბედნიერი ვინმე სცხოვრობსო“ და რაღაცა შურიით არ დაწყუო ქერა ხანგრძლივად, როგორც იმ შემთხვევაში სწინის ხოლმე კაცი, რომელსაც ყველა დუარავს ჰქვიანახუდ და ესლა ნაღვლიანს ნუგეშსა ჰპოვებს ციურ მნათობის ცქერაში და იმის უგულოდ, რომ ოდესმე იქ, მაღლა, იმისთვისაც დაიწყება ახალი ცხოვრება.

— ვინ უნდა სცხოვრობდეს იქა? ამბობს თავისთვის ლუდოვიკო. ვინ არის, რომ ასე გვიან ისევე ჰხვინლობს? იქმნება, იმასავით, რომელიც მშრომელი, მწერალი, ან პოეტი?

იოსაი მძლან მადლობას შესწირავს... 27 1/2 წლით... 2 სერის 100 მან. ლირე...

განსვალეხანი

თვილის სითამად ანაზრო ანაისაბან.

გამეკობა ტფილისის სთავად-ანაზრო საადგილ-მამულო ბანკისა მით...

1, 6% გირავნობის ფურცელნი, გამოცემული 1 იანვარდღე 1881 წ. (1874 წ. 28 მაისის წესდების ძალით...)

5 სერ. 500 მან. ლირე. №№ 3, 37, 59, 116, 122, 127, 1, 211, 214. 27 1/2 წლით 2 სერ. 1000 მან. ლირე. №№ 67, 68, 73, 79, 86, 93, 116, 164, 180, 181, 183.

27 1/2 წლით 1 სერ. 500 მან. ლირე. №№ 2, 10, 24, 65, 69, 70. 8 სერ. 500 ლირე. № 21. 12 " " " № 46. 17 " " " № 88.

უკვადანი: 500 მან. ლირე. №№ 45, 1448, 2420, 2675, 2845, 3134. 36 წლით და 4 თვით 1000 მან. ლირე. 1 სერისა №№ 69, 75, 77, 101, 109, 117, 128, 130, 156, 167, 202, 206, 267, 274, 295, 306, 468, 486, 492, 522, 527, 528, 537, 585, 590, 594, 619, 656, 675, 678, 808, 812, 824, 837, 868, 878, 885, 954, 959, 966, 969, 997, 1001, 1015, 1016, 1053, 1060, 1063, 1069, 1070.

თამბის და სვლამოს 4-6 საა-თამბის. რთულის ომტრაციის დროს და-ტსწრება ექიმო ი. ს. ელიაშვილი. (50-5.-33)

ბირველი კერძო სამკურნალო ექიმის ნავასარდანიისა (კვათაში, კარანტონის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთა იღებენ ექიმნი ყოველ-დღე, კვირა დღეებს გარდა.

დილაობით: ბ. ა. ნავასარდანი, 11-12 საათ-ობით, ვისაც სკირის სწეულგანა: სახი-რუკოვო ვენეროლოგი და სიკოლოგი.

გ. მ. ჩაქოანა, 9-10 საათ. სწე-ულგანა: თვალისა და ნერვებისა-ტანში ტკივილებსა.

დ. გ. რუდკოვსკი, 10-11 საათ-ანულებანი: შინაგანი, ბავშვებისა და დედათა სტესისა.

ე. ბ. პრატსკევიჩი, 11 1/2-12 1/2 საათ. სწეულგანა: ყურისა, ყელის, სტვირის და გულ-მკერდისა.

ვ. ბ. კარაბეგოვანი, 1-1 1/2 საათ. სწეულგანა: შინაგანი და ბა-ვშვებისა.

სვამაობით: ბ. ტურკოვ, 6-7 საათ. სწეულ-განა: ვენერიული და შინაგანი.

გ. ა. ნავასარდანი, 7-7 1/2 საა-თამბის. ე. ა. ფრანკოვი, 7-7 1/2 საათ-სწეულგანა: ყურისა, ყელისა, და სტვირისა, ორმანათობით, ოთხნა-ბათობით და პარასკობით.

რედა-დარგების და რეკეტების დაწერი-ფასი ათი შაურა; ფასი კონსილიუმის და იპერაკციებისათვის-მორიგებით, სამკურნა-ლოს საწოლთა აქვს ავადმყოფთათვის.

დარსებული სამკურნალო დოქტო-რი მდიდრის ნავასარდანი. (857-1468) წყურა-კითხვის სასწავლო დაკვირ-ვების მაღაზინაში ისყიდება შეადგეო წაიხვი: მან. კაპ.

გ ე შ ა

11 ნოემბერი

პატივსაცემი. რუბინაშტენის და-საფლავებენ ალექსანდრე ნევის მონ-ასტერში 18 ნოემბერს იმ დღეს როდესაც 65 წელიწადი შეუსრულ-დებოდა. დასაფლავება ექნება ისეთივე, როგორც ჩაიკოვსკის.

პორბი ბარბარი. ციხის მცველი 20,000 კაცია, სალაშქრო საგზაზე ერთ თვე ნახევარს ეყოფათ. ციხე მიუდგომელია.

ბიანდინი. ჩინეთის საბაჟოს კამი-სარი ვერმანელი დეტრინგი იაპონია-ში წვიდა, რომელმაც წაიღო ჩინე-თის პირობის ქალღმერთი მისარიგე-ბლა.

ქ ბ ი ლ ის ქ ე ი მ ი

3. ი. შიჭინაძე

(მთიანეთის ქუჩა, სახლი კრავუნის, 79) მდიდრებს ზავდებოდათ დილის 9 საათიდან, ნაშუადღევს 2 საა-